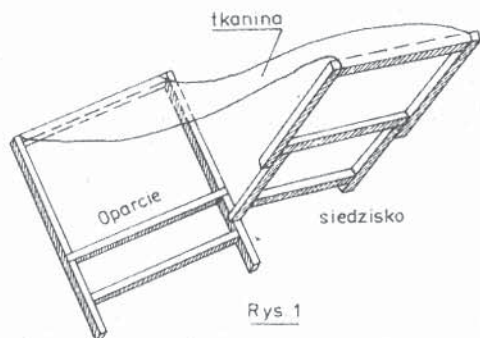

SKŁADANY FOTELIK OGRODOWY

Chyba nikogo z Czytelników nie trzeba przekonywać o tym, że wypoczynek na świeżym powietrzu jest przyjemny i zdrowy, szczególnie w ciepłe, wiosenne popołudnia, wśród kwitnących drzew i krzewów. Do takiego wypoczynku przydatny będzie prosty, kolorowy i składany (właściwie rozkładany) fotelik, taki jak przedstawiony na fotografii, na którym można usiąść i spokojnie poczytać „Młodego Technika”. Konstrukcja fotelika została przedstawiona na rys. 1. Składa się on z dwóch oddzielnych drewnianych ram, z których jedna, wyposażona w dwie poprzeczki zamocowane w odległości 40 mm od siebie, stanowi oparcie fotelika, natomiast druga rama o zróżnicowanej szerokości jest siedziskiem. Zwężenie siedziska umożliwia wsunięcie go pomiędzy poprzeczki oparcia tak, że obydwie ramy stanowią sztywną konstrukcję, na której znajduje się rozpięta tkanina umożliwiająca wygodne siedzenie na niej, jak na normalnym leżaku.

Do budowy fotelika potrzebne będą listwy z twardego, wytrzymałego drewna (dębina, buczyna) o przekroju 35 × 35 mm; długość poszczególnych elementów została podana w tabelce zawierającej wykaz materiałów. Potrzebne będzie również kolorowe płótno, tzw. leżakowe, którego szerokość wynosi 45 cm. Na nasz leżaczek trzeba przygotować około 85 cm takiego płótna.

Ponieważ konstrukcja fotelika przenosi znaczne obciążenia, jego elementy muszą być bardzo mocno i sztywno połączone. Należy więc skleić je, w miarę możliwości klejem wodoodpornym, np. Epidianem, wzmacniając połączenia drewnianymi kołkami o średnicy 10 mm.

Na rys. 2 przedstawiona została konstrukcja oparcia fotelika, która składa się z trzech identycznych elementów A, łączących podłużne elementy E. Wszystkie połączenia zrobione są na nakładkę, odległości pomiędzy poprzeczkami oraz sposób kołkowania złączy przedstawia rys. 3. Dolna poprzeczka osadzona jest w gniazdach wyciętych w podłużnicach E, do połowy ich grubości, natomiast środkowa poprzeczka zamocowana jest swoimi podcięciami na powierzchni podłużnic, aby po pierwsze nie osłabić wytrzymałości podłużnic, a po drugie, aby uzyskać przesunięcie płaszczyzn poprzeczek i przez to zmniejszyć siłę wyłamującą poprzeczki przenoszoną przez konstrukcję siedziska.

Druga część ramy fotelika – siedzisko – pokazana jest na rys. 4. Tu również mamy

Spis materiałów

Element	Liczba szt.	Wymiary w mm
A	5	35 × 35 × 520
B	2	35 × 35 × 350
C	2	35 × 35 × 300
D	2	35 × 35 × 450
E	2	35 × 35 × 700
plótno	1	450 × 850
kołki	14	Ø 10 × 35
gwoździe tapicerskie, tzw. teksy, długość 15–20 mm		
klej wodoodporny, np. Epidian		
lakier wodoodporny np. bezbarwny poliwinylowy		

trzy poprzeczki, ale dwie z nich są identyczne z poprzeczkami A z oparcia, natomiast trzecia poprzeczka (D) jest krótsza, bowiem łączy podłużnice C zamontowane w takiej odległości od siebie, aby całe siedzisko, ciasno dało się wsunąć pomiędzy dolne poprzeczki A w oparciu. Środkowa poprzeczka siedziska ma podcięcia (do połączenia na nakładkę z podłużnicami) podwójnej długości (tzn. 70 mm – dwie grubości podłużnic), w których należy wywiercić po dwa otwory pod kołki łączące. Sposób wykonania połączenia podłużnic B i C z poprzeczką A (górną) i D przedstawiony został na rys. 5, natomiast połączenie obydwóch podłużnic ze środkową poprzeczką widzimy na rys. 6.

Po wyschnięciu kleju łączącego elementy konstrukcji fotelika, obydwie jej części należy bardzo dokładnie wyszlifować papierem ściernym. Przed tym jednak, pilnikiem zdzierakiem do drewna należy wyrównać wszystkie połączenia elementów, aby złącza tworzyły równe płaszczyzny, kołki nie wystawały ponad drewno, oraz aby usunąć resztki kleju wyciśniętego z klejonych złączy. Szlifując ramy należy zwrócić uwagę, aby stępić ostre krawędzie wszystkich elementów i zaokrąglić narożniki.

W celu zabezpieczenia drewna przed wilgocią i zanieczyszczeniami, obydwie ramy trzeba pomalować bezbarwnym lakierem do drewna, najlepiej wodoodpornym lakierem poliwinylowym.

Po wyschnięciu lakieru ramy fotelika połączymy płótnem w sposób przedstawiony na rys. 7. Krawędź płótna trzeba złożyć podwójnie w celu wzmocnienia połączenia i zabezpieczenia tkaniny przed strzępieniem a następnie przybić ją stalowymi gwoździami długości 15–20 mm, tzw. teksami. Są to gwoździki tapicerskie, wyposażone w dość duże łby, które powinny być rozmieszczone co 20 mm. Po przybiciu płótna, łby gwoździ osłaniamy owijając tkaninę dokoła poprzeczki. W ten sam sposób mocujemy drugą krawędź płótna.

Przygotowanie fotelika do przechowywania polega na wyjęciu siedziska pomiędzy poprzeczek oparcia i złożenie obydwóch ram równoległe do siebie.

Na podstawie „Bricolage”
opracował Jerzy Pietrzyk

